

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro siti & incendio diuini amoris: pro perfecta sui abnegatione, &
detestatione omnis carnalis delectationis: pro diuinæ itidem voluntatis
adimptione & consummatione, Precatio XIX:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Sed ô Iudæorum insaziabilis liuor, duritia, & amaritudo: ô inextinguibilis crudelitatis ardor, & obstinata malitia, quod cuncta hæc tormenta, sanguinis profusiones & immanissimi cruciatus, quibus te affecerant, cruentam eorum nondum expleuerint sitim. Iam in ipso te mortis articulo positum videbant, nec tamen à cruciamentis sibi temperabant. Hæc eorum inuidia & inclementia plus te torfit, quam ipsa potus amaritudo. Itaq; felleo hoc degustato potu: *Consummatum est*, inquis, nil superesse indicans, quam vt in mortera amarissimam, tuam dilectam traderes animam: significans pariter in passione tua impletas esse prophetias omnes, figuras, mysteria, scripturas, sacrificia atq; promissa, quæ de te prædicta scriptaq; erant: consummatum esse quoq; quicquid æterna sapiëntia constituerat vt patereris, quicquid rigida iustitia pro singulis quibusq; exigebat, quicquid charitas amanter poscebat, quicquid ad nostram redemptionem erat accommodum ac necessarium, quicquid nostris abolendis debitis erat conducibile: quæcunq; ad nostras explendas resarciendasq; negligentias conferebant, quicquid gloriosum ac amicabile esse poterat ad sublimem & immensum nobis tuum demonstrandum amorem, quicquid pro nostra spiritali institutione ac informatione desiderare potuissimus. Cuncta, inquam, hæc isto tuo sunt determinata verbo, scilicet: *Consummatum est*: quo tanquam in vno fasciculo omnem laborem, afflictionem & moestitiam tuam, vniuersum deniq; obedientiæ tuæ opus, Patri obtulisti pro electis omnibus: quasi diceres: Executus sum, mi Pater, gratissimam voluntatem tuam, manifestavi nomen tuum hominibus, opus consummaui, quod dedisti mihi vt faciam: nihil eorum quæ iniunxisti, non perfeci. Hoc vnum reliquum est, vt ad te veniam, hoc est, vt ex hoc mundo moriendo emigrem.

Ioan. 19.

Ioan. 17.

Pro siti & incendio diuini amoris: pro perfecta sui abnegatione, & detestatione omnis carnalis delectationis: pro diuine itidem voluntatis adimplerione seu consummatione, Precatio XIX.

IN vnione multiplicis æstuantissimæ sitis tuæ, obsecro te pijsime Iesu, mitte ignem in ossa mea (spiritalia scilicet) de excelso, de Diuino tuo amoroso corde, totas meas accendentem vires ad te fontem viuum, ad te vnicum bonum meum impatientissime semper sitiendum ardentissimo cordis affectu, & fideli operis affectu redamandum. Et da mihi seruo tuo hanc gratiam, vt digne tibi offeram verum feruentis deuotionis vinum, mixtum myrrha, prorsus à meipso cunctis prauis desiderijs, affectionibusq; creaturalibus emoriendi, fortiter meipsum mortificandi, & plenissime resignandi. Fel etiam amaræ contritionis & operum pœnitentiæ mihi concede Da insuper vt tuæ acerbatis calicem amara cordialiq; cõpensione in anima mea quotidie portem, perfecta imitatione alacriter semper arripiam, & cum auido desiderio bibam, vt mihi in tali vnione fiat dulce, quicquid carni & sensualitati est amarum & afflictiuum: atq; ediuerso torum mihi vertatur in amaritudinem, quicquid mundo, carni, & sanguini fallaciter blandiatur.

Postremò, quia ad hoc consummasti opus tuum, nostræ scilicet redemptionis, vt nos simus in bono consummati, & inimici nostri omnes consumpti, rogo te Domine Iesu Christe, gratiam da mihi mandata tua perficiendi, in tuo seruitio nunquam languescendi, nunquam deficiendi, crucem onusq; assumptæ religionis per te mihi impositum vsque in fide feruenter portandi, & quotidie in tuis sanctissimis virtutibus proficiendi, ac omnia per gratiam tuam à me bene acta & passa ad tuam solius laudem consummandi, & consummata tibi, & per te Deo Patri offerendi, vt

tt 4 in hora

in hora mortis meæ possim dicere: Ecce Domine consummati & perfecti opus tuum, quod præcepisti mihi, ut facerem: venioq; nunc ad te dominum ac magistrum meum, patremq; desideratissimum, recipe me venientem ad te. Effice pijsime & amantissime Iesu, saluator & redemptor meus, ut à te tunc audire merear tuam illâ dulcissimam vocem: Veni amica mea, veni dilecta mea quia iam tuas disposui consummari penurias & præssuras. Veni mecum in regno meo cum sanctis Angelis epulari, iucundari, & commorari per infinita seculorum secula, Amen.

Actio gratiarum pro cunctis Christi sensuum pergravi in cruce dolore, pro flebili iudicio & amara morte eius.

CAPVT XX.

Christe Iesu, saluator & redemptor generis humani fidelissime & amantissime, dulcedo omnium iustorum, pœnitentium salus, electorum omnium amor & vita, en corde humili ac animo contrito commoneo te, & oculis diuinæ Maieſtatis tuæ nunc repræſento immensos illos & perhorribiles, quos in singulis tuis sensibus innocentissimis perpeſſus fuiſti dolores, dum tribus continuis horis absq; vlla vel ad oculi momentum, intercisione aut releuamine in immensis & incomprehensibilibus in cruce perdurasti doloribus, vndiq; singulatim singulis te inestimabiliter coangustantibus. Quanto tunc dolore visus tuus obstupuit: quando & vnicæ matris compaſſionem, discipulorum desolationem, amicorum infidelitatem, inimicorum obstinatam crudelitatem, propriiq; corporis dilacerati miserandam intuebaris speciem: quando demum præ mortis horrore obtenebrati euerſiq; sunt oculi tui, ipsis carbūculis clarioreſ? Aures tuæ sanctissimæ, Iudeorum iniquorum insultationibus & improprijs queruloſis lamentantium vocibus sunt grauata. Odoratus tuus nobilissimus, ex fœtore iniectorum tibi phlegmatum, & putentium cadauerum in loco tuæ crucifixionis, odorem fœtidissimum spirauit. Gustus tuus suauissimus amaro fellis poculo fuit miserabiliter infectus, ut non solum exteriora tua membra pro nobis vehementer vndiq; afflicta doloribus replectur, sed & interiora tua cuncta amaritudine & intollerabili cruciatu torquerentur. Totum quoq; corpus tuum tactus nobilitate mollissimum, & præ naturalium optima dispositione, & nobilissima complexione delicatissimum, ac doloris perceptibilitate tenerimum, duris verberibus, durioribus, crassis & obtusis clavis & acerrimis flagellis est consumptum, confisum & dilaceratum. Insuper præter hos externos vehementissimos cruciatus, interius multipliciter & intensissimè affligebaris ad mortem vsq; indefinenter, ob venarum tuarum rigorosam extensionem, neruorū rupturam, viscerum distensionem & dilacerationem, cordis & animæ tuæ multiplices tristitias atq; mortis angustias.

Porro, iam vndiq; cordis & corporis se ampliantibus angustijs ac cunctis deficientibus viribus (quibus etiam ante penè fueras totus exhaustus) cruore sancto largiter pro nobis effuso miserimus, cruento crucis ligno inhaerens aridus, squallidus, deformis ac veluti tenerimus ligni vermiculus & non homo, omni specie decorisq; priuatus, coepisti demum inter hæc ô Sampson fortissime, & fons vitæ, qui omnia sustentas, omnia gubernas, omnia viuificas, flebili & acerbissima agonia ad mortem tendere: mœstissima matre tua, cæterisq; amicis expirationem & consuma-